

РЕШЕНИЕ

№ 2097

гр. София, 31.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **571** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], срещу решение № 20254783 от 18.11.2020 г., постановено по НАХД № 19490/2019г., по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 99-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 218 от 28.08.2019 г., издадено от Директор на Областна дирекция по безопасност на храните – С. град (ОДБХ – С. град), с което за нарушение на чл.3 от Наредбата за изискванията за етикетирането и представянето на храните, вр. чл.15, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева на основание чл.48, ал.2, вр. ал.1 от Закона за храните (отм.).

В жалбата са изложени аргументи за неправилност на въззивно решение, като постановено при нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Излагат се доводи, че решението е постановено при неправилно възприемане на гласните доказателствени средства по делото. По-нататък се сочи, че въззивния съд е допуснал особено

съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, вр.ал.3, т.2 от НПК – липса на мотиви, чл.348, ал.3, т.2, вр.ал.1, т.2 от НПК – небоснованост, при неправилно установена фактическа обстановка. Прави се искане за отмяна на постановеното от СРС решение.

Ответникът - ОБДХ - С. град, редовно призовани, изпращат процесуален представител, който моли съда да потвърди изцяло обжалваното решение, като правилно и законосъобразно и съгласно доводите, наведени в депозирано писмено становище. Моли за присъждане на разноски за процесуално представителство.

Представителя на Софийска градска прокуратура намира, че жалбата е неоснователна, моли атакуваното решение на СРС да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, XVIII-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

На основание чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема изцяло правилно установена от СРС фактическа обстановка, както следва:

На 30.05.2019 г. св. С. и А. / инспектори в отдел „Контрол храни“ при ОБДХ – С. град / извършили проверка в магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката установили, че в обекта се предлагат за продажба 11 броя опаковки от по 5 литра маслиново масло с произход Република Г., като върху етикетите на опаковките нямало информация на български език.

Срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № 2001555 от 05.06.2019 г. за посоченото нарушение, квалифицирано по чл.3 от Наредбата за изискванията за етикетирането и представянето на храните, подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което бил предявен на присъстващото упълномощено лице, което го подписало с отбелязване, че бил допуснат пропуск при получаването на стоката.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, СРС е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него наказателното постановление /НП/, са издадени от компетентни органи, в кръга на правомощията им, в установената форма и съдържание - чл. 42 и 57 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 2 и ал. 3 ЗАНН.

СРС е счел, че от събраните по делото гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, се установява по несъмнен начин, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението по чл.3 от Наредбата за изискванията за етикетирането и представянето на храните, вр. чл.15, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011.

Проверявания съд приел възраженията на жалбоподателя, наведени в съдебно заседание, за неоснователни. Контролирания съд е намерил, че не са налице предпоставките за възприемане на нарушението като маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Въз основа на тези съображения, Районния съд е потвърдил обжалваното наказателно постановление и осъдил жалбоподателя да заплати на въззиваемата страна сторените по делото разноски за процесуално представителство, в размер на 300 лева.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 99-ти състав, е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон,

правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване. При така установената фактическа обстановка, от събраните по делото доказателства, СРС е направил единственият възможен и правилен правен извод по делото, че касатора е допуснал извършването на нарушение по чл.3 от Наредбата за изискванията за етикетирането и представянето на храните, вр. чл.15, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови същото, районният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на ЗАНН и същите са в несъответствие с материалния закон. Районният съд е направил задълбочен анализ на показанията на разпитаните по делото свидетели, и правилно е анализирал техните показания. Показанията на св.С. и А. корелират с депозираните по делото писмени и веществени доказателства и доказателствени средства – протокол за извършена проверка и АУАН. Съдът не съзира изопачаване показанията тези свидетели, като правилно въззивния съд е отчел, че показанията на св.Г. не намират опора в нито едно от останалите по делото доказателства и ги е приел като опит за изграждане на повърхностна защитна теза, съобразявайки, че същата е служител в проверения търговски обект.

В конкретният случай от събраните по делото доказателства писмени и гласни безспорно се установява, че наказаното дружество е осъществило състава на посочените в АУАН и НП нарушения от обективна страна. Неоснователни са твърденията на касатора, че извършените деяния от него са несъставомерни. По делото са събрани достатъчно доказателства, които потвърждават по безсъмнен начин, че същият е осъществил състава чл.3 от Наредбата за изискванията за етикетирането и представянето на храните, вр. чл.15, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1169/2011, тъй като при извършване на проверката от компетентните за това органи е установено, че в стопанисвания от него търговски обект се предлагали за продажба 11 броя опаковки от по 5 литра маслиново масло с произход Република Г., на които етикетите на опаковките нямало информация на български език.

Неоснователни са възраженията в касационната жалба за допуснати нарушения на съдебно-производствените правила. К. състав счита, че районният съд е спазил служебното начало като за изясняване на фактическата обстановка по делото са събрани достатъчно писмени и гласни доказателства, които са обсъдени поотделно и в съвкупност. По този начин е била изяснена обективната истина и решението не почива на предположения. Съгласно данните по делото и на двете страни е дадена еднаква възможност да упражнят процесуалните си права. Не е бил нарушен принципа на състезателност в процеса.

Разпоредбата на чл.52, ал.4 от ЗАНН задължава административнонаказващия орган преди да се произнесе по преписката, да провери акта с оглед на неговата законосъобразност и обосновааност, включително да прецени възраженията и събраните доказателства. Липсата на изложени мотиви във връзка с подаденото възражение по реда на [чл. 44, ал.1 от ЗАНН](#) не означава, че същото не е преценено от наказващия орган. Действително ОБДХ - С. град не е мотивирала в НП своето

становище по повод възраженията на жалбоподателя, но очевидно, съгласно поставената върху него резолюция, се е запознала със същото. Преди да се произнесе по преписката, наказващият орган е изпълнил задължението си по чл.52, ал.4 от ЗАНН да прецени възраженията, приел е същите за неоснователни и едва след това се е произнесъл по преписката. Наличието на издадено наказателно постановление само по себе си означава, че възраженията са приети за неоснователни. Липсата на мотиви в тази насока не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, доколкото мотивите по възражението не са предвидени като задължителни реквизити на НП в разпоредбата на [чл. 57, ал.1 от ЗАНН](#).

На следващо място, правилно първостепенният съд е приел, че настоящият случай не може да бъде квалифициран като маловажен по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#). Съгласно записаното в Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007г. на ОСНК на ВКС / на основание чл.130 от ЗСВ задължително за страните и съда /, не е налице разграничение относно приложимостта на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, спрямо формалните или резултатни административни нарушения, като горепосочената разпоредба се прилага спрямо двата вида нарушения. В този смисъл, съгласно разпоредбата на чл.11 от ЗАНН, вр.чл.93, т.9 от НК, за да се определи един случай като „маловажен” следва да се вземе предвид липсата или незначителността на настъпилите вредни последици или по-ниската степен на обществена опасност на деянието, в сравнение с обикновените случаи на престъпление /в случая нарушение/ от съответния вид. По делото не са представени доказателства, че нарушението се отличава съществено по тежест от обикновените нарушения от същия вид. При сравнение с обикновените случаи на нарушения, конкретният случай не разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност и/или минимално засягане на обществените отношения. Съставът на нарушението не изисква да са налице някакви вредни последици. Нарушението е формално и няма последици, които да се сравняват с тези на други нарушения от същия вид.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Ето защо и като взе предвид, че при цялостната служебна проверка на постановеното от СРС решение, съдът не констатира необоснованост, непълнота на доказателствата или съществени нарушения на процесуалните правила, налагащи отмяна на решението, настоящата съдебна инстанция намери, че същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 и ал.4 от АПК, вр.чл.78 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, своевременно заявеното искане на ответника за присъждане на разноски следва да бъде уважено, съобразно вида и обема на осъщественото процесуално представителство в размер на 300 лева, съгласно представените по делото фактура и договор за правна защита и съдействие, които съдът не намира за прекомерен, като съобразен с разпоредбата на чл.7, ал.2, вр. ал.1, т.4 от Наредба №1 от 09.04.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, XVIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20254783 от 18.11.2020 г., постановено по НАХД № 19490/2019г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], да заплати на ОБДХ - С. град сумата от 300 лева, представляващи разноски за процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.